

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1697/2016
01.03.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Љубице Милутиновић, председника већа, Јасминке Станојевић и Биљане Драгојевић, чланова већа, у парници тужиоца Женски рукометни клуб ... – АА, чији је пуномоћник Борис Богдановић, адвокат у ..., против тужене Општине Бачка Паланка, коју заступа Општинско јавно правобранилаштво, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 790/16 од 05.05.2016. године, у седници одржаној 01.03.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 790/16 од 05.05.2016. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду П 225/2013 од 10.11.2015. године одбијен је тужбени захтев тужиоца за накнаду материјалне штете у износу од 42.082.750,00 динара са законском затезном каматом на појединачне износе такстативно наведеним у ставу првом изреке ове пресуде. Другим ставом изреке обавезан је тужилац да туженој на име трошкова парничног поступка исплати износ од 463.500,00 динара, а трећим ставом изреке одбијен је захтев тужиоца за ослобађање од обавезе плаћања трошкова судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 790/16 од 05.05.2016. године, ставом првим изреке жалба тужиоца је одбијена и првостепена пресуда потврђена, а другим ставом изреке одбијен је захтев парничних странака за досуду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужена је доставила одговор на ревизију.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку доношења побијане пресуде нема битне повреде из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а указивање ревидента на повреду поступка из тачка 12. ове законске одредбе, не може бити ревизијски разлог сагласно члану 407. став 1. ЗПП. Наводи ревизије којима се указује на повреду поступка пред другостепеним судом нису основани, јер по оцени овог суда у побијаној пресуди је дата оцена о свим битним наводима жалбе.

Према утврђеном чињеничном стању, дана 16.08.2010. године између ББ из ... и ВВ Општине Бачка Паланка закључен је уговор о међусобним правима и обавезама о додатном финансирању активности Женског рукометног клуба АА, ..., а у складу са Одлуком о усвајању стратегије развоја спорта у Општини Бачка Паланка за период од 2010. до 2014. године. Уговорне стране су се сагласиле да ће у финансирању активности корисника ЖРК АА учествовати у односу 50%-50%, да се ББ као спонзор, обавезује да ће у периоду од дана закључења уговора па до 01.01.2015.године обезбедити и уплатити на рачун корисника средстава износ од 400.000,00 динара на месечном нивоу, што ће на годишњем нивоу, односно по такмичарској сезони, износити 4.800.000,00 динара. Исту обавезу преузео је и ВВ. Чланом 6. овог уговора предвиђено је да се спонзор и ВВ обавезују да ће у случају пласмана корисника у европска такмичења обезбедити кориснику додатна средства, осим средстава предвиђених овим уговором, а по договору са корисником, који је у обавези да уговорним странама доставља годишње програме рада, као и да их извештава о постигнутим спортским резултатима и реализацији финансијских средстава, као и о медијској промоцији. У такмичарској 2011/2012 години, тужилац се такмичио у женској супер лиги Србије и остварио пласман на четвртом месту, чиме је стекао могућност да учествује у европском такмичењу Челенц куп за сезону 2012/2013. Дана 29.05.2012. године председник ЖРК АА обратио се председнику Општине Бачка Паланка у вези учешћа на наведеном такмичењу, наводећи у том допису да из буџета општине, преко ВВ ЖРК добија средства која нису довољна за учешће на оваквом престижном такмичењу, те да су клубу потребна додатна средства, односно подршка Општине Бачка Паланка. Председник Општине Бачка Паланка је позвао тужиоца да достави приближну спецификацију трошкова учешћа клуба на европском купу, да би по добијању таквог извештаја, дана 04.06.2012. године Општина Бачка Паланка обавестила тужиоца да подржава учешће на европској сцени, да ће учествовати у покривању трошкова у складу са својим могућностима (превоз, опрема и сл.) преко ВВ Општине Бачка Паланка. Дана 08.06.2012. године тужилац је обавестио Рукометни савез Србије да прихвата учешће у такмичењу у ЕРФ куповима, а 17.10.2012. године доставио је и списак играча за учешће у купу. Дана 06.08.2012. године спонзор ББ је донео одлуку да ће за додатно финансирање тужиоца издвојити средства и то по 150.000 евра у динарској противвредности на дан уплате за наредне две такмичарске сезоне, а у договору са председником ВВ и председником ЖРК АА. Поводом захтева тужиоца од

17.09.2012. године, председник Општине Бачка Паланка је одговорио дописом од 04.10.2012. године, наводећи да су средства за финансирање спорта одређена буџетом Општине Бачка Паланка за 2012. годину, да се иста распоређују као донација ВВ Општине Бачка Паланка који по захтевима својих чланица средства одређује за одређене активности, а ванредна финансијска средства се обезбеђују из текуће буџетске резерве у складу са могућностима, које су у највећем проценту исцрпљене, због чега Општина није у могућности да удовољи захтеву тужиоца за финансијску помоћ до усвајања ребаланса буџета. ББ је ВВ Општине Бачка Паланка 04.10.2012. године доставио раскид уговора од 16.08.2010. године, јер ЖРК АА ... није испунио очекивања и обавезе из уговора, јер је отказао учешће у Челенц купу у европском такмичењу. Европска рукометна федерација, Рукометни суд Европске рукометне федерације је 04.04.2013. године тужиоца казнио новчаном казном у висини од 10.000 евра и искључењем из такмичења за текућу и две узастопне наредне сезоне због повлачења из такмичења у Челенц купу за жене 2012/2013, као и исплатом трошкова у износу од 375 евра. Овај новчани износ исплатио је Рукометни савез Србије. Иначе, ВВ Општине Бачка Паланка је савез удружених спортских организација са подручја Општине Бачка Паланка и удружених гранских одбора за поједине спортске гране са подручја општине. Исти је правно лице са статусом удружења грађана и правима, обавезама и одговорностима утврђеним законом и статутом.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, побијаном пресудом је одбијен тужбени захтев тужиоца за накнаду штете у висини динарске противвредности износа од 10.375 евра на име казне којим је тужилац кажњен и износа од 3.000.000,00 динара на име специфицираних трошкова о учествовању у европском такмичењу, износа који представља противвредност 150.000 евра које није платио спонзор и исплату месечних износа од по 800.000,00 динара за период од октобра 2012. године закључно са октобром 2014. године, као измаклу корист због једностраног раскида уговора од стране спонзора, а из разлога које у свему прихвата и овај суд.

Разлози ревизије којима се указује на погрешну примену материјалног права нису основани.

Правилан је закључак нижестепених судова да због непостојања материјалноправног односа између странака у овој парници, нема пасивне легитимације туженог, због чега је тужбени захтев правилно одбијен као неоснован. Наиме, између тужиоца и тужене, није био закључен никакав уговор који би за уговораче био извор права и обавеза, а обећање тужене да ће учествовати у покривању трошкова учешћа тужиоца на европском такмичењу у складу са својим могућностима и то преко ВВ Општине Бачка Паланка, није извор новчане обавезе тужене према тужиоцу. Осим наведеног, тужилац није претрпео штету по основима које је навео у тужбеном захтеву, а тичу се трошкова плаћања новчане казне, јер ју је платио Рукометни савез Србије, као и износа од 3.000.000,00 динара на име трошкова учествовања у европском такмичењу, јер због одустанка тужиоца ти трошкови нису ни настали. Што се тиче осталих потраживања обухваћених тужбеним захтевом, иста се односе на евентуалне обавезе спонзора, а не тужене Општине Бачка Паланка, те је правилном применом

материјалног права, а због недостатка пасивне легитимације на страни туженог, тужбени захтев у овом делу правилно одбијен.

Супротно наводима ревизије, туженом се не може приписати у кривицу чињеница да је спонзор тужиоца одустао од даљег финансирања клуба, раскидајући уговор о финансирању из разлога што је рукометни клуб одустао од учешћа на пријављеном европском такмичењу. Као што је напред наведено, тужена општина није уговорна страна у уговору којим се обезбеђује финансирање клуба, а одлука о стратегији развоја спорта, на коју се указује у ревизији, не може бити извор обавезе туженог да финансира активности тужиоца, поготову што је тужени у својој кореспонденцији са тужиоцем увек наглашавао да ће помоћи финансирању клуба у оквиру расположивих средстава, којих у спорној такмичарској сезони, очигледно није било довољно за финансирање учешћа тужиоца на такмичењу европског ранга.

По оцени Врховног касационог суда, тужилац није претрпео штету која је предмет тужбеног захтева, а односи се на трошкове који за тужиоца нису ни настали, већ се штета превасходно односи на чињеницу да је тужилац због отказивања учешћа на такмичењу, кажњен немогућношћу даљег учешћа на такмичењу европског ранга, а што није предмет тужбеног захтева.

Како се осталим наводима ревизије оспорава утврђено чињенично стање, супротно одредби члана 407. ЗПП, Врховни касациони суд је из напред наведених разлога, применом члана 414. истог закона одлучио као у изреци. Одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова ревизијског поступка у висини састава одговора на ревизију, јер по оцени овог суда, ти трошкови нису били неопходни за вођење овог поступка.

**Председник већа – судија
Љубица Милутиновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић